

Kim był Sylwester I?

1 stycznia 2021

Huczne obchodzenie nowego roku to zwyczaj o pogańskich korzeniach. W chrześcijaństwie 31 grudnia łączy się jednak przede wszystkim z osobą Sylwestra I – czym zapisał się on na kartach historii?

Z pontyfikatem Sylwestra I wiąże się historia tzw. „Donacji Konstantyna”. Miał to być rzekomo dokument, złożony przez Konstantyna Wielkiego na ręce wyżej wspomnianego papieża. Cesarz, w zamian za wyleczenie z trądu, przekazywał Sylwestrowi oraz jego następcom liczne przywileje. Przede wszystkim zaś wywyższał ich ponad władców świeckich. Dziś wiadomo, że „Donacja” to dokument fałszywy, pochodzący z VIII w. Ale nawet bez niego pontyfikat Sylwestra uznać należy za kluczowy dla historii Kościoła.

Dzieciństwo i młodość Sylwestra giną w mrokach dziejów. Wedle zachowanych podań urodził się w Rzymie w II poł. III w. Jego ojciec, Rufin, był kapłanem, działającym na rzecz chrześcijaństwa w momencie nasilonych prześladowań, organizowanych przez cesarza Dioklecjana. Matka chciała, by Sylwester podążył podobną ścieżką. Oddała go więc na wychowanie do pewnego duchownego. Kariera młodzieńca przebiegała nad wyraz sprawnie – w wieku 30 lat został diakonem, a później prezbitem. Nie brakowało mu stronników w środowisku kapłańskim, dzięki czemu 31 stycznia 314 r. zasiadł na tronie św. Piotra

Długi pontyfikat papieża Sylwestra I to przełomowy okres w historii Kościoła. W 313 r. cesarz Konstantyn Wielki wydał edykt mediolański, zrównujący chrześcijaństwo z innymi kultami Imperium. Skończył się czas konspiracji i prześladowań, wyznawcy Chrystusa mogli więc przystąpić do kształtowania oficjalnych struktur swojej religii.

Kluczowe dla dalszych losów chrześcijaństwa były postanowienia Soboru nicejskiego I (325 r). Zwołane przez cesarza, pierwsze w historii powszechne zgromadzenie biskupów, określiło m.in. metodę obliczania daty Wielkanocy. Uzgodniono też, palącą wówczas, kwestię relacji Jezusa do Boga Ojca. Sylwester nie brał udziału w obradach, wysłał jednak swoich reprezentantów – kapłanów Wincentego i Wita. Własną inicjatywą odznaczył się podczas soboru w Rzymie, kiedy to naznaczył zwolenników arianizmu piętnem herezji.

Sylwester I uroczyście konsekrował dwie bazyliki – św. Piotra na Watykanie i św. Jana na Lateranie – ufundowane przez cesarza Konstantyna. Świecenie budowli stało się wkrótce nieodłączną częścią religii chrześcijańskiej. Papież zmarł 31 grudnia 335 roku, po niezwykle długim, trwającym 21 lat pontyfikacie. Pochowano go na cmentarzu św. Pryscilli, przy rzymskiej Via Salaria. Sylwester miał okazję oglądać narodziny legalnego Kościoła, a także brać udział w tworzeniu jego pierwszych struktur. Cieszył się ogromną czcią i rychło zyskał status świętego – i to nie będąc męczennikiem. Pośmiertny kult sprawił, że zaliczono go do grona tzw. „Wyznawców” – postaci wyjątkowo zasłużonych dla chrześcijaństwa, lecz zmarłych śmiercią naturalną. Dlatego też dzień opuszczenia przez Sylwestra ziemskiego padołu – 31 grudnia – to w Kościele katolickim czas wspomnienia liturgicznego ku jego czci.

Autorstwo: Antoni Olbrychski

Na podstawie: Britannica.com, Newadvent.org

Źródło: Histmag.org

Licencja: [CC BY-SA 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)